

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 880

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 518 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003	2-3	159. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 104/2014 privind aprobarea Planului strategic instituțional al Ministerului Afacerilor Interne pentru perioada 2014—2016	13
Decizia nr. 519 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea partidelor politice nr. 14/2003	4-5	4.948. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea art. 1 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.638/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfânta Agnes” din localitatea Popești-Leordeni	14
Decizia nr. 521 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii	5-7	4.949. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea art. 6 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.644/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Samariteanul nr. 2” din localitatea Sebiș, respectiv a art. 6 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.650/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Samariteanul nr. 11” din localitatea Sâmbăteni	14-15
Decizia nr. 532 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	7-9	4.952. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea art. 1 din Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 5.108/2009 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Christiana” din municipiul Galați	15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
1.062. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale	10-11	89. — Hotărâre pentru prorogarea unor termene	16
1.064. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Pasaaj suprateran pe DJ 602 Centura București—Domnești”, municipiul București și județul Ilfov	12-13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 518**

din 9 octombrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3)
din Legea partidelor politice nr. 14/2003**

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Paula Rugină în Dosarul nr. 2.461/88/2013 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 82D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că, prin Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, împrejurare ce determină aplicarea prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și respingerea, în consecință, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.461/88/2013, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003**, excepție ridicată de Paula Rugină într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ emis de Consiliul Local Sulina și a unei hotărâri emise de Partidul Poporului Dan Diaconescu.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, potrivit cărora dobândirea sau pierderea calității de membru al partidului politic este supusă numai jurisdicției interne a partidului, sunt neconstituționale, deoarece încalcă art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală, care garantează oricărei persoane dreptul de acces liber la justiție.

6. **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, susținând, în acest sens, că norma fundamentală invocată permite instituirea prin lege a unor condiții pentru exercitarea accesului liber la justiție, fără a însemna că acest drept este încălcat. De altfel, arată că și Curtea Constituțională s-a pronunțat în același sens prin deciziile nr. 952 din 25 iunie 2009, nr. 197 din 4 martie 2010 sau nr. 282 din 27 martie 2012.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, inadmisibilă, deoarece, prin Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 sunt neconstituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, act normativ republicat ulterior invocării excepției în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 12 mai 2014. Atât în forma ultimei republicări a legii, cât și în cea anterioară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 6 august 2012, dispozițiile art. 16 alin. (3) — criticate — aveau același conținut, potrivit căruia: „(3) *Dobândirea sau pierderea calității de membru al unui partid politic este supusă numai jurisdicției interne a partidului respectiv, potrivit statutului partidului.*”

12. Normele constituționale apreciate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 21 alin. (1), potrivit cărora „*Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, la data sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 16 ianuarie 2014, Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013 era publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 13 ianuarie 2014, decizie prin care Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 sunt neconstituționale.

14. Prin această decizie, Curtea, constatând natura gravă a consecințelor juridice pe care măsura excluderii din partid le produce asupra mandatului aleșilor locali, constând în încetarea acestuia, precum și numărul semnificativ de astfel de cauze cu care instanța de contencios constituțional a fost sesizată în precedent, a considerat că se impune reconsiderarea jurisprudenței sale, fiind necesară o distincție clară între normele de deontologie proprii partidelor politice și normele care, instituind drepturi și obligații ale membrilor partidului și ale organelor statutare, sancțiuni pentru abaterile de la prevederile statutare și procedurile de urmat în aceste cazuri, au evident

natură juridică. Curtea a arătat că aceste norme au forță juridică obligatorie și se înscriu în noțiunea de „lege”, astfel cum aceasta a fost conturată potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ca noțiune autonomă, reținând, de asemenea, că aceste norme constituie temeiul adoptării unor acte cu natură juridică, iar nu a unor „hotărâri care au caracter de acte politice”.

15. Așa fiind, Curtea, prin decizia indicată, a constatat că prevederile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 14/2003, instituind competența exclusivă a organelor cu atribuții jurisdicționale ale partidului politic de a aprecia asupra respectării normelor statutare de către membrii de partid, elimină, în fapt, controlul judecătoresc în ceea ce privește respectarea de către aceste organe a propriului statut și împiedică astfel accesul liber la justiție. Astfel, cererea membrului de partid căruia i s-a aplicat sancțiunea excluderii din partid nu poate ajunge niciodată să fie examinată în mod efectiv de un judecător imparțial și independent, ceea ce semnifică nu doar limitarea, ci anihilarea completă a liberului acces la justiție. Curtea a mai reținut că se încalcă și plenitudinea de jurisdicție a instanțelor judecătorești, astfel cum aceasta este reglementată de art. 126 alin. (1) din Constituție, având în vedere că prevederile alin. (2) al aceluiași articol sunt în sensul că prin lege se stabilește competența instanțelor judecătorești, și nu în sensul că asupra unui diferend nicio instanță nu este competentă să se pronunțe. De altfel, Curtea a reținut că problema constituționalității prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 trebuie privită cu maximă exigență în condițiile în care pierderea calității de membru al unui partid poate fi expresia unor premise subiective ori a arbitrarului.

16. Prin urmare, având în vedere cele constatate de Curte, membrii unui partid politic aflați în situația excluderii din partid vor parcurge, în continuare, procedura în fața jurisdicțiilor interne ale partidului, în cadrul căreia vor solicita acestora aplicarea întocmai a prevederilor statutare, și, doar în cazul în care consideră că aceste organe au încălcat prevederile statutare, se pot adresa instanței judecătorești. Curtea a precizat că, în această materie, controlul judecătoresc nu poate fi realizat decât asupra statutului și a regularității desfășurării procedurii statutare în fața organelor cu atribuții jurisdicționale ale partidului, și nu asupra oportunității sancțiunii aplicate. Astfel, instanța judecătorească investită cu soluționarea unei cereri prin care se contestă sancțiunea excluderii din partid urmează să analizeze respectarea normelor statutare privind stabilirea și aplicarea sancțiunii și să verifice dacă dreptul părții la apărare și la opinie a fost efectiv asigurat.

17. Potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale prin decizie a Curții

Constituționale sunt suspendate de drept pentru 45 de zile, iar dacă în această perioadă Parlamentul sau, după caz, Guvernul nu intervine în sensul punerii lor de acord cu prevederile Legii fundamentale, acestea, după împlinirea termenului menționat, își încetează efectele juridice. Prin urmare, începând cu data de 1 martie 2014, dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 și-au încetat efectele juridice, deci nu mai aparțin fondului activ al legislației. În data de 12 mai 2014, Legea nr. 14/2003 a fost, pentru a doua oară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, republicarea fiind operată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal. Rezultă, în virtutea prevederilor art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, că dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 14/2003, deși, formal, sunt integrate în ansamblul prevederilor legii în forma ultimei republicări, și-au încetat efectul juridic începând cu data de 1 martie 2014.

18. Având în vedere situația mai sus expusă, pe de o parte, și, pe de altă parte, prevederile constituționale indicate, precum și cele cuprinse la art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, această soluție fiind justificată de faptul că sesizarea Curții a avut loc la o dată ulterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 530 din 12 decembrie 2013.

19. Curtea observă că, în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a fost prima dată invocată în fața Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal la data de 12 septembrie 2013, deci la o dată la care dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 14/2003 erau în vigoare, producându-și, așadar, efectele juridice. La o dată ulterioară — 16 ianuarie 2014, deci după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 530 din 12 decembrie 2013 — instanța judecătorească, fără a observa dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a sesizat prin încheiere Curtea Constituțională, suspendând totodată judecata cauzei până la soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate. Având în vedere această situație particulară, Curtea reține că, deși excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă, atât considerentele și soluția pronunțată prin Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013, cât și cele reținute prin decizia de față sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, ceea ce înseamnă că, la continuarea judecării litigiului, instanța judecătorească va proceda în considerarea celor constatate de Curtea Constituțională prin decizia de admitere menționată.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Paula Rugină în Dosarul nr. 2.461/88/2013 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 519

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48
din Legea partidelor politice nr. 14/2003

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, excepție ridicată de Partidul Popular și al Protecției Sociale în Dosarul nr. 15.925/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 83D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate. Acesta susține respingerea, ca neîntemeiată, a excepției, pentru aceleași considerente reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 793 din 3 iulie 2008, care, pentru identitate de rațiune, își mențin valabilitatea și în această cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 43 din 28 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 15.925/3/2013, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea partidelor politice nr. 14/2003**, excepție ridicată de Partidul Popular și al Protecției Sociale, cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri înaintate de Ministerul Public prin care au fost solicitate dizolvarea și radierea din Registrul partidelor politice a Partidului Popular și al Protecției Sociale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale examinate contravin prevederilor fundamentale ale art. 1 alin. (3) care consacră valorile supreme ale statului român, ale art. 8 — *Pluralismul și partidele politice* și ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere al cetățenilor. Se arată, în acest sens, că neîndeplinirea condiției înregistrării unui număr de cel puțin 50.000 de voturi la nivel național la două alegeri generale succesive organizate pentru alegerea consiliilor județene, a consiliilor locale, a Camerei Deputaților sau a Senatului, cu consecința dizolvării respectivului partid politic, este de natură să încalce dreptul de asociere al cetățenilor români, în special al pensionarilor, concretizat în dreptul de a se asocia liber în partide politice.

6. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 793 din 3 iulie 2008.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două

Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 12 mai 2014. Atât în forma ultimei republicări a legii, cât și în cea anterioară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 6 august 2012, dispozițiile art. 48 — criticate — aveau același conținut, potrivit căruia:

„(1) *Neîndeplinirea obiectivelor stabilite pentru un partid politic, conform art. 1 și 2, se poate constata când un partid politic nu obține la două alegeri generale succesive un număr minim de voturi.*

(2) *Numărul minim necesar îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1 și 2 este de cel puțin 50.000 de voturi la nivel național, pentru candidaturile depuse în oricare dintre următoarele scrutinuri: consilii județene, consilii locale, Camera Deputaților, Senat.*”

11. Normele constituționale apreciate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3), care consacră valorile supreme ale statului român, ale art. 8 — *Pluralismul și partidele politice* și ale art. 40 alin. (1) din Constituție, privind dreptul de asociere al cetățenilor.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 48 din Legea partidelor politice nr. 14/2003 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

13. Prin Decizia nr. 793 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iulie 2008, Curtea, răspunzând unor critici referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la asociere prin faptul că legea examinată prevede posibilitatea Ministerului Public de a adresa Tribunalului București cererea de dizolvare a celui partid politic care, la două alegeri succesive, nu a obținut un număr de voturi de cel puțin 50.000 la nivel național, pentru candidaturile depuse pentru consiliul județean, consiliul local, Camera Deputaților sau Senat, a reținut că impunerea prin lege a anumitor condiții pentru exercitarea unui drept constituțional nu constituie o încălcare sau o restrângere a acestuia, ci chiar reflectarea lui în plan legal. Astfel, instituirea prin lege a unui prag electoral, justificat prin însuși scopul înființării unui partid politic — acela de a reflecta voința politică a cetățenilor —, ca o condiție pentru

continuarea existenței aceluși partid, nu poate avea semnificația încălcării dreptului de asociere atât timp cât tot Legea fundamentală prevede, la art. 8 alin. (2), că „*Partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației*”.

14. Totodată, prin Decizia nr. 170 din 20 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 29 aprilie 2014, respingând ca neîntemeiată excepția, Curtea a statuat, în esență, că motivele și condițiile de dizolvare a partidelor politice reglementate de normele criticate nu constituie restrângeri ale exercițiului dreptului de asociere, ci limitări de natură legală ale acestui drept, circumscrise regimului constituțional al partidelor politice. În continuare, Curtea a reținut că partidele politice au un important rol în transpunerea valorilor naționale și a democrației din concepte teoretice și abstracte într-un proces practic decizional, în beneficiul cetățenilor. Exprimarea voinței politice a membrilor partidului și punerea în

operă a acestuia se realizează în mod plenar în procesul electoral, fiecare partid având, de principiu, vocația guvernării. Unul dintre principalele scopuri ale asocierii în partide politice îl constituie acela de a accede la putere prin intermediul candidaților pe care partidul îi propune în campania electorală. Or, în măsura în care partidul nu obține numărul minim de voturi cerut de lege, activitatea pe care o desfășoară nu se mai circumscrie scopului mai sus menționat. Asemenea organizații nu pot revendica statutul de partid politic, având posibilitatea să își continue existența ca simple forme de asociere a cetățenilor, cu condiția ca înființarea și desfășurarea activității lor să se realizeze potrivit legii, pentru realizarea scopurilor dorite de membrii lor și în conformitate cu opțiunile acestora, exprimate în mod liber, pe plan social, cultural, economic și chiar politic.

15. Curtea constată, în lipsa unui element de noutate, de natură să determine schimbarea jurisprudenței sale, că cele reținute prin deciziile mai sus indicate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Partidul Popular și al Protecției Sociale în Dosarul nr. 15.925/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că prevederile art. 48 din Legea partidelor politice nr. 14/2003 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 521

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul

muncii, excepție ridicată de Cristina Codreanu în Dosarul nr. 1.775/30/2012 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 94D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate. Acesta susține respingerea, ca neîntemeiată, a excepției, pentru aceleași considerente reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, care, pentru identitate de rațiune, își mențin valabilitatea și în această cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.775/30/2012, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Cristina Codreanu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului promovat împotriva sentinței civile de respingere a acțiunii în anulare a unor acte administrative prin care angajatorul refuza angajaților — funcționari publici — acordarea unor drepturi referitoare la ajutorul de Crăciun pentru anul 2011 și a cadourilor pentru copiii minori ai acestora.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale examinate încalcă art. 41 alin. (5) din Constituție, care garantează dreptul la negocieri colective în materie de muncă, precum și caracterul obligatoriu al convențiilor colective, deoarece, prin reglementarea imperativă a legii, s-a suprimat în mod abuziv dreptul sindicatelor de a negocia convențiile colective care îi privesc pe membrii acestora, fiind puse în situația de a li se fi ignorat orice manifestare a voinței lor. Se mai precizează că durata contractului și modalitatea sa de prelungire sunt elemente esențiale care definesc un contract, în speță contractul colectiv de muncă.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 383 din 23 martie 2011.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011. Acestea conțin o normă tranzitorie care nu impiedică cu nimic asupra dreptului părților de a negocia prevederile contractului colectiv de muncă valabile până la data de 31 decembrie 2011 și de la acest moment înainte. Totodată, art. 41 alin. (5) din Constituție garantează caracterul obligatoriu al acelor convenții colective încheiate, în primul rând, cu respectarea legii, iar norma fundamentală nu exclude posibilitatea legiuitorului de a interveni, din rațiuni de interes general, pentru modificarea unor dispoziții din contractele colective de muncă.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 31 martie 2011, cu următorul conținut:

„Art. II. — (1) *Contractele colective de muncă și actele adiționale încheiate în intervalul de la data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011 nu pot prevedea o durată de valabilitate care să depășească 31 decembrie 2011. După această dată, contractele colective de muncă și actele adiționale se vor încheia pe durate stabilite prin legea specială.*

(2) *Contractele colective de muncă în aplicare la data intrării în vigoare a prezentei legi își produc efectele până la data expirării termenului pentru care au fost încheiate.*”

Potrivit art. IV din același act normativ, „*Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

12. Normele constituționale apreciate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 41 alin. (5), potrivit cărora „*Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective de muncă sunt garantate.*”

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au format obiect al controlului de constituționalitate *a priori*, exercitat asupra unor texte din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și a legii în ansamblul său (lege devenită, după promulgare și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, Legea nr. 40/2011) și concretizat prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011. Prin această decizie, Curtea a constatat că art. II din legea examinată nu contravine prevederilor Legii fundamentale, arătând că acesta conține o reglementare tranzitorie, de natură să evite, în contextul schimbărilor legislative ce au loc în materia dreptului muncii, perpetuarea ulterior datei de 31 decembrie 2011 a unor prevederi ale contractelor colective de muncă ce nu mai sunt conforme legislației în vigoare la acea dată. Din conținutul normativ al aceluiași text de lege se reține că legiuitorul ordinar sau delegat va adopta o lege specială care va reglementa durata pe care vor putea fi încheiate aceste contracte colective de muncă după 31 decembrie 2011. Curtea a mai reținut și faptul că încheierea convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea legii, iar dispozițiile art. 41 alin. (5) din Constituție, privind caracterul obligatoriu al convențiilor colective, nu exclud posibilitatea legiuitorului de a interveni, din rațiuni de interes general, pentru modificarea unor dispoziții din contractele colective de muncă, reglementând soluții care să răspundă nevoilor sociale existente la un moment dat (în acest sens, pot fi amintite Decizia nr. 292 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 26 august 2004, Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995, sau Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009).

14. Curtea constată, în lipsa unui element de noutate, de natură să determine schimbarea jurisprudenței sale, că cele reținute prin decizia mai sus indicată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

15. În plus, Curtea observă, în considerarea celor reținute prin Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, că, ulterior adoptării Legii nr. 40/2011, legiuitorul a adoptat Legea dialogului social nr. 62/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 10 mai 2011 și ulterior republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, care, la art. 141, prevede următoarele:

„(1) *Contractul colectiv de muncă se încheie pe o perioadă determinată, care nu poate fi mai mică de 12 luni și mai mare de 24 luni.*

(2) *Părțile pot hotărî prelungirea aplicării contractului colectiv de muncă, în condițiile stabilite de prezenta lege, o singură dată, cu cel mult 12 luni.*

(3) *În cazul în care într-o unitate nu există un contract colectiv de muncă, părțile pot conveni negocierea acestuia în orice moment.”*

16. Având în vedere și faptul că dispozițiile precitate stabilesc, așa cum prevede art. II alin. (1) teza finală din Legea

nr. 40/2011, perioadele determinate pentru care se încheie, după data de 31 decembrie 2011, contractele colective de muncă și actele adiționale, Curtea constată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 41 alin. (5) din Constituție, care garantează dreptul la negocieri colective în materie de muncă, precum și caracterul obligatoriu al convențiilor colective.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristina Codreanu în Dosarul nr. 1.775/30/2012 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. II din Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 532

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Laurențiu Alexandru Calușa în Dosarul nr. 32.989/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 345D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, personal, autorul excepției, asistat de avocat Diana Alina Rohnean, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind partea Casa de Pensii a Municipiului București. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției pentru susținerea excepției de neconstituționalitate. Aceasta arată, în esență, că textul de lege criticat, prin care se instituie beneficiul indemnizației anuale reparatorii doar în favoarea acelei categorii de revoluționari recunoscute de Legea nr. 341/2004 care au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, creează o discriminare pe criteriul averii, interzisă de prevederile art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 16 din Constituție, dar și de art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Intenția legiuitorului a fost de grațitudine față de meritele deosebite ale acestor persoane, astfel că acordarea respectivei indemnizații, cu titlu de reparație morală, numai acelor persoane care realizează un venit mai mic, nu și celor care, prin activitatea desfășurată, obțin venituri peste nivelul stabilit de lege, se îndepărtează de la scopul inițial al legii. Dacă se poate accepta că discriminarea este justificată obiectiv, sub

aspectul criteriului cuantificabil al venitului realizat, această inegalitate nu este însă și rezonabilă, astfel că depășește cadrul constituțional care permite restrângerea exercițiului unui drept sau al unei libertăți fundamentale. În plus, dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 aduc atingere și dreptului de proprietate, deoarece, astfel cum rezidă în jurisprudența Curții Constituționale — a se vedea Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013 —, dar și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, indemnizația legală poate fi calificată ca reprezentând un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, astfel că intră sub protecția acestor norme convenționale.

4. În concluzie, reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia și depune, în acest sens, un înscris intitulat „Note de dezvoltare a motivelor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004”, prin care invocă încălcarea art. 16 din Constituție, ce trebuie interpretat prin coroborare cu art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 11, art. 15, art. 20 alin. (1), art. 148 alin. (2) și art. 154 alin. (1) din Legea fundamentală, art. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în acord cu dispozițiile art. 14 din Convenție și Protocolul nr. 12 la Convenție și ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 2 și 6 din Tratatul Uniunii Europene, art. 67 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, art. 1, 17, 20, 21, 25 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nerespectarea art. 44 din Constituție, interpretat în raport cu art. 20 din Constituție și art. 11 din Convenție, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și încălcarea art. 53 din Constituție, interpretat în acord cu dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 11, 20 și 148 din Constituție și cu art. 18 din Convenție raportat la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

5. Având cuvântul, autorul excepției susține, personal, că textul legal criticat este discriminatoriu, având chiar natura unei sancțiuni pentru acei revoluționari care, prin propria capacitate intelectuală, reușesc să obțină venituri mari, contribuind semnificativ și la bugetul public național.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, potrivit dispozițiilor art. 10 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate completa textul legal examinat în sensul criticilor de neconstituționalitate formulate de autorul excepției. În ce privește pretinsa discriminare creată ca urmare a acordării diferențiate a indemnizației reparatorii anuale, prevăzută de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece legiuitorul are competența exclusivă de a stabili condițiile și criteriile concrete de acordare a acestor drepturi constând în indemnizații sau beneficii, în funcție de anumite criterii; or, situația de fapt a unei persoane care obține un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat diferă în mod obiectiv de cea a persoanei care depășește același nivel, astfel că reglementarea diferită a regimului juridic aplicabil este justificată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Sentința civilă nr. 2.717 din 7 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 32.989/3/2013, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**, excepție ridicată de Laurențiu

Alexandru Calușa într-o cauză având ca obiect obligarea părților Casa de Pensii a Municipiului București și Casa Locală de Pensii București Sector 3 la plata indemnizației de revoluționar începând cu data de 1 noiembrie 2010, plata acestei indemnizații fiind sistată din luna mai 2010, în temeiul art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, întrucât reclamantul a realizat drepturi salariale mai mari decât salariul mediu brut pe economie.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat creează o stare de discriminare în rândul aceleiași categorii a revoluționarilor, în sensul că pot beneficia de indemnizația prevăzută de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 numai cei care au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. Or, această indemnizație nu a fost acordată de statul român sub forma unui ajutor social care să diminueze starea de sărăcie a acelor revoluționari cu venituri mai mici, ci reprezintă o recunoaștere a respectului față de eroii-martiri și luptătorii participanți la acțiunile desfășurate pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 și grija față de urmașii acestora. În acest sens, se arată că „structura psihosocială a celui care a stat în stradă nu presupune acceptarea ajutoarelor sociale acordate de stat, ci presupune recunoașterea meritelor”, indiferent de veniturile pe care acesta le obține. Sunt invocate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte referitoare la principiul egalității în drepturi și la interzicerea discriminării.

9. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece condiția prevăzută de legiuitor pentru acordarea indemnizației de revoluționar vizează toate persoanele aflate în aceeași situație cu a reclamantului, deci nu există tratament juridic diferit care să îl dezavantajeze doar pe acesta.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 nu aduc atingere exigențelor constituționale impuse de art. 16 alin. (1). Se arată că indemnizația de revoluționar, având un caracter reparatoriu, este supusă condițiilor și criteriilor de acordare prevăzute, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, de legiuitor. În plus, așa cum a statuat și Curtea Constituțională prin deciziile nr. 1.087 din 14 octombrie 2008 și nr. 534 din 28 aprilie 2011, de indemnizația prevăzută de textele legale supuse controlului de constituționalitate beneficiază în mod egal toate persoanele vizate de ipoteza normei, și anume cele care au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004. Textul legal criticat a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 347/2006 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 27 iulie 2006, și are următorul cuprins: „(4) De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.”

15. În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost ridicată în fața instanței judecătorești, autorul acesteia invocă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte referitoare la principiul egalității în drepturi și la interzicerea discriminării.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici de constituționalitate asemănătoare. Relevante, în acest sens, sunt Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, Decizia nr. 350 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 9 aprilie 2009, Decizia nr. 228 din 9 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 13 aprilie 2010, Decizia nr. 534 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 17 iunie 2011, și Decizia nr. 678 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 19 iulie 2011, prin care Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut, în esență, că dispozițiile art. 4

alin. (4) din Legea nr. 341/2004 nu contravin principiului egalității și al nediscriminării, deoarece, prin acestea, a fost reglementat modul de calcul al indemnizației lunare reparatorii pentru persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite. Or, fiind vorba despre indemnizații cu caracter reparatoriu, legiuitorul, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, având în vedere că persoanele care au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat sunt într-o situație juridică diferită față de cele care au un venit mai mare decât acest plafon.

17. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. În ce privește invocarea unor norme cuprinse în Constituție și unele acte juridice internaționale aplicabile României în calitate de stat semnatar, în plus față de cele ale art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, menționate în motivarea excepției ce a fost alăturată încheierii de sesizare, Curtea constată că pretinsa încălcare a respectivelor norme juridice a fost afirmată direct în fața instanței de contencios constituțional, prin intermediul notelor depuse la dosar în ședința publică de judecată, intitulată „Note de dezvoltare a motivelor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004”. Față de această împrejurare, Curtea reamintește, astfel cum a statuat în jurisprudența sa (a se vedea prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 169 din 20 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 29 mai 2014), că invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței de judecată, contravine art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992, întrucât cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței de judecată. Prin urmare, aceste susțineri nu pot fi supuse analizei Curții Constituționale.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Laurențiu Alexandru Calușa în Dosarul nr. 32.989/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 7 decembrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale este în municipiul București, bd. Dacia nr. 59, sectorul 1.”

2. La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul total maxim de posturi ale Agenției Naționale pentru Resurse Minerale este de 126, inclusiv demnitarul și posturile aferente cabinetului demnitarului.”

3. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Încadrarea personalului Agenției Naționale pentru Resurse Minerale în numărul maxim de posturi și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, precum și cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Vlad Ștefan Stoica

Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Duțu

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov

Ministrul economiei,

Constantin Niță

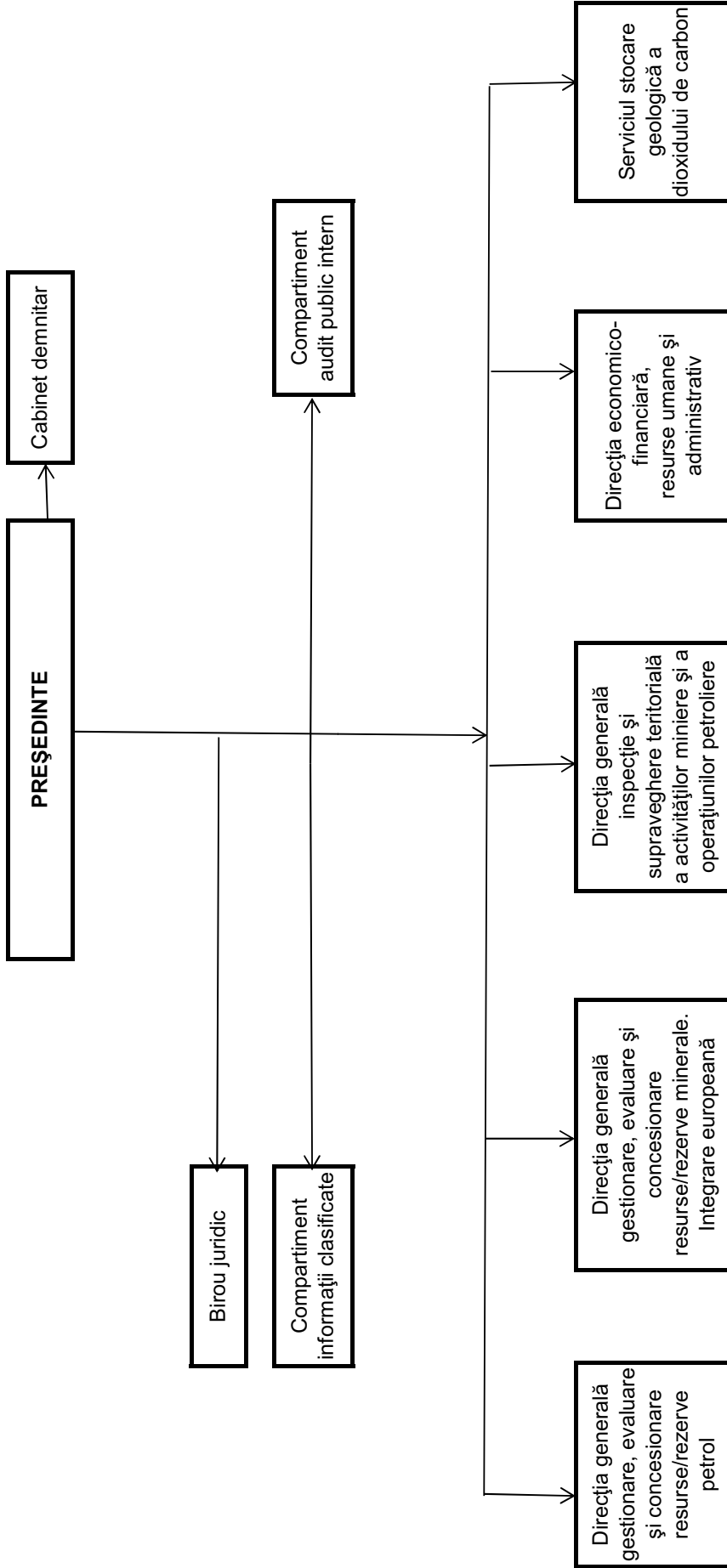
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Agenției Naționale pentru Resurse Minerale**

Numărul maxim de posturi: 126, inclusiv demnitarul
și posturile aferente cabinetului demnitarului

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți
obiectivului de investiții „Pasaj suprateran pe DJ 602
Centura București—Domnești”, municipiul București
și județul Ilfov

În conformitate cu prevederile art. 11 lit. b) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pasaj suprateran pe DJ 602 Centura București—Domnești”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții menționat la art. 1 se realizează din fonduri europene nerambursabile și/sau fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Departamentul pentru Proiecte
de Infrastructură, Investiții Străine,
Parteneriat Public-Privat
și Promovarea Exporturilor

Alexandru Năstase,

secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Darius-Bogdan Vâlcov

București, 26 noiembrie 2014.

Nr. 1.064.

ANEXĂ

**INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Pasaj suprateran pe DJ 602 Centura București—Domnești”**

Titular: Departamentul pentru Proiecte de Infrastructură, Investiții Străine, Parteneriat Public-Privat și Promovarea Exporturilor

Beneficiar: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

Amplasament: municipiul București și județul Ilfov

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA: (în prețuri la data de 12 iunie 2014: 1 euro = 4,3912 lei),		mii lei	248.894
din care: C+M:		mii lei	203.313
Eșalonarea investiției	<u>INV</u>		
	C+M		
Anul I:	<u>INV</u>	mii lei	124.000
	C+M	mii lei	100.000
Anul II:	<u>INV</u>	mii lei	124.894
	C+M	mii lei	103.313
Capacități:			
— Pasaj suprateran peste centură și CF		ml	414,80
— Pasaje pe bretelele de acces		ml	2x374
— Sens giratoriu denivelat amenajat pe pasaj suprateran		ml	257,49
Durata de realizare a investiției		luni	24

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P 100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri europene nerambursabile și/sau fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 104/2014
privind aprobarea Planului strategic instituțional al Ministerului Afacerilor Interne
pentru perioada 2014—2016**

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 104/2014 privind aprobarea Planului strategic instituțional al Ministerului Afacerilor Interne pentru perioada 2014—2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 și 587 bis din 6 august 2014, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

București, 5 noiembrie 2014.
Nr. 159.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea art. 1 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.638/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfânta Agnes” din localitatea Popești-Leordeni**

Luând în considerare Adresa unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfânta Agnes” din localitatea Popești-Leordeni nr. 564 din 25 iunie 2014 înregistrată la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar cu nr. 1.567 din 25 iunie 2014,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 1 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.638/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Sfânta Agnes” din localitatea Popești-Leordeni, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 30 iunie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița «Sfânta Agnes»,

cu sediul în localitatea Popești-Leordeni, Șoseaua Olteniței nr. 6, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ «preșcolar», limba de predare «română», program «prelungit».”

Art. II. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă prevederile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.607/2014*).

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 19 noiembrie 2014.
Nr. 4.948.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.607/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea art. 6 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.644/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Samariteanul nr. 2” din localitatea Sebiș, respectiv a art. 6 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.650/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Samariteanul nr. 11” din localitatea Sâmbăteni**

Luând în considerare Adresa Asociației Creștine de Caritate „Samariteanul” din municipiul Arad nr. 60 din 30 iunie 2014 înregistrată la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar cu nr. 1.682 din 11 iulie 2014,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 6 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.644/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Samariteanul nr. 2” din localitatea Sebiș, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 30 iunie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Asociația Creștină de Caritate «Samariteanul» din municipiul Arad, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița «Samariteanul nr. 2» din localitatea Sebiș, Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul

Şcolar al Judeţului Arad vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

Art. II. — Articolul 6 din Ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 3.650/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învăţământ preuniversitar particular Grădiniţa „Samariteanul nr. 11” din localitatea Sâmbăteni, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 30 iunie 2014, se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Asociaţia Creştină de Caritate «Samariteanul» din municipiul Arad, unitatea de învăţământ preuniversitar particular

acreditată Grădiniţa «Samariteanul nr. 11» din localitatea Sâmbăteni, Ministerul Educaţiei Naţionale, Agenţia Română de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Şcolar al Judeţului Arad vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

Art. III. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă prevederile Ordinului ministrului educaţiei naţionale nr. 4.606/2014*).

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educaţiei naţionale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Bucureşti, 19 noiembrie 2014.
Nr. 4.949.

*) Ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 4.606/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE

ORDIN

pentru modificarea art. 1 din Ordinul ministrului educaţiei, cercetării şi inovării nr. 5.108/2009 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învăţământ preuniversitar particular Şcoala Postliceală Sanitară „Christiana” din municipiul Galaţi

Având în vedere prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calităţii educaţiei, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările şi completările ulterioare, ţinând cont de Adresa Şcolii Postliceale Sanitare „Christiana” din municipiul Galaţi nr. 2.162 din 25 noiembrie 2013 înregistrată la Agenţia Română de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Preuniversitar cu nr. 2.828 din 27 noiembrie 2013, luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenţiei Române de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Preuniversitar nr. 3 din 31 martie 2014,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Educaţiei Naţionale, cu modificările şi completările ulterioare,

ministrul educaţiei naţionale emite prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 1 din Ordinul ministrului educaţiei, cercetării şi inovării nr. 5.108/2009 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învăţământ preuniversitar particular Şcoala Postliceală Sanitară „Christiana” din municipiul Galaţi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 septembrie 2009, se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învăţământ preuniversitar particular Şcoala Postliceală Sanitară

«Christiana», cu sediul în municipiul Galaţi, Strada Ştiinţei nr. 119, judeţul Galaţi, pentru nivelul de învăţământ «postliceal», domeniul «sănătate şi asistenţă pedagogică», calificarea profesională «asistent medical generalist», limba de predare «română», forma de învăţământ «zi».”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educaţiei naţionale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Bucureşti, 19 noiembrie 2014.
Nr. 4.952.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

HOTĂRÂRE pentru prorogarea unor termene

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), ale art. 2 alin. (1) lit. a) și d), ale art. 3 alin. (1) lit. b), ale art. 6 alin. (1) și (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor din ședința din data de 26 noiembrie 2014,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Termenul prevăzut la art. 1 din Hotărârea Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2014 pentru suspendarea aplicării prevederilor Instrucțiunii nr. 2/2011 privind auditarea sistemelor informatice utilizate de entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 20 martie 2014, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 30 iunie 2015.

Art. 2. — Termenul prevăzut la art. 2 din Hotărârea Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 50/2014 privind prorogarea termenului prevăzut la art. 1 din Hotărârea Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2014 pentru

suspendarea aplicării prevederilor Instrucțiunii nr. 2/2011 privind auditarea sistemelor informatice utilizate de entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și suspendarea Disunerii de măsuri a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 23 iunie 2014, se prorogă până la data de 30 iunie 2015.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul Autorității de Supraveghere Financiară, precum și pe site-ul acesteia și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 27 noiembrie 2014.

Nr. 89.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

